

Czytania posten Brewiarza Trydenckiego. Niedziela II Quadragesima. Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu –
Dominica II in Quadragesima. | 1

Posłuchaj

()

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

1 Zstarzał się tedy Izaak, i zaćmiły się oczy jego, i widzieć nie mógł, i zawołał Ezawa, syna swego starszego, i rzekł mu: Synu mój? Który odpowiedział: Owom ja.

2 Któremu ojciec: Widzisz, rzekł żem się zstarzał, a nie wiem dnia śmierci mojej.

3 Weźmij broń twoją, sajdak i łuk, a wynidź na pole: a gdy polując co ugonisz,

4 Uczyn mi ztąd potrawę, jako wiesz wolą moją, i przynieś, abym jadł: aby błogosławiła tobie dusza moja, niż umrę.

5 Co gdy usłyszała Rebeka, on też odszedł na pole, aby rozkazaniu ojcowskiemu dosyć uczynił:

6 Rzekła synowi swemu Jakóbowi: Słyszałam ojca twego gadającego z Ezawem, bratem twoim, i mówiącego mu:

7 Przynieś mi z łowu twego, a uczyn potrawę, abym jadł i błogosławił ci przed Panem, pierwej niżli umrę.

Czytania posten Brewiarza Trydenckiego. Niedziela II Quadragesima. Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu –
Dominica II in Quadragesima. | 2

8 Teraz tedy synu mój, przestań na radzie mojej:

9 A szedłszy do trzody przynieś mi dwoje kozłat co lepszych, abych z nich uczyniła potrawy ojcu twemu, których rad pożywa:

10 Które gdy mu przyniesiesz, a naje się, abyć błogosławił, pierwój niżli umrze.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℞. Bogu niech będą dzięki.

℞. Weźmij broń twoję, sajdak i łuk, a wynidź na polowanie, abym jadł:

* I błogosławiła ci dusza moja.

℣. A gdy polując co ugonisz, uczyni mi ztąd potrawę, abym jadł.

℞. I błogosławiła ci dusza moja.

11 Której on odpowiedział: Wiesz, iż Ezaw brat mój jest człowiek kosmaty, a ja goły:

12 Jeżeli się mnie dotknie ojciec mój, a poczuje, boję się, aby nie mniemał, żem chciał z niego szydzić: i przywiodę na się przeklęstwo miasto błogosławieństwa.

13 Do którego matka: Na mnie, pry, niech będzie to przeklęstwo, synu mój: tylko słuchaj głosu mego, a szedłszy przynieś, com rzekła.

Czytania posten Brewiarza Trydenckiego. Niedziela II Quadragesima. Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu –
Dominica II in Quadragesima. | 3

14 Poszedł i przyniósł, i dał matce. Zgotowała ona potrawy jako wiedziała, że chciał ojciec jego.

15 A w szaty Ezawowe bardzo dobre, które u siebie miała doma, oblokła go.

16 I skórki kozłące obwinęła wkoło ręku, i gołość szyje jego okryła.

17 I dała potrawę, i chleb, którego była napiekła, oddała.

18 Które on wniósłszy rzekł: Ojczy mój? A on odpowiedział: Słyszę: ktoś ty jest, synu mój?

19 I rzekł Jakób: Jam jest pierworodny twój Ezaw: uczyniłem, jakoś mi rozkazał: wstań, siądź, a jedz z łowu mego, aby mi błogosławiła dusza twoja.

20 Izaak zasię rzekł do syna swego: Jakóżeś tak rychło naleść mógł, synu mój? Który odpowiedział: Wola Boża była, że mi się prędko nagodziło, czegom chciał.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℞. Bogu niech będą dzięki.

℞. See the smell of my son is as the smell of a field which the Lord hath blessed. May my God multiply thee as the sand of the sea.

* And give thee a blessing of the dew of heaven.

℣. And God Almighty bless thee, and multiply thee.

℞. And give thee a blessing of the dew of heaven.

21 I rzekł Izaak: Przystąp sam, żebym się ciebie dotknął, synu mój, a doznał, jeźliś ty jest syn mój Ezaw, czyli nie.
22 Przystąpił on do ojca, a pomacawszy go, rzekł Izaak: Głos wprowadzie głos Jakóbow jest: ale ręce są ręce Ezawowe.
23 I nie poznał go, iż kosmate ręce podobieństwo starszego wyrażały. A tak błogosławiąc mu,
24 Rzekł: Tyżeś jest syn mój Ezaw? Odpowiedział: Jam jest.
25 A on: podaj mi, prawi, potrawy z łowu twego, synu mój, abyć błogosławiła dusza moja. Które gdy podane jadł, podał mu téż i wina, którego napiwszy się,
26 Rzekł do niego: Przystąpże do mnie, całuj mię, synu mój.
27 Przystąpił i całował go. I wnet skoro poczuł wonność szat jego, błogosławiąc mu rzekł: Oto wonność syna mego jako wonność pola pełnego, któremu błogosławił Pan.
28 Dajże Boże, z rosy niebieskiej, i z tłustości ziemskiej, obfitość zboża i wina.
29 I niech ci służą narodowie, i niech ci się kłaniają pokolenia: bądź panem braciéj twojéj, a niech się pochylają przed tobą synowie matki twojéj. Ktoby cię przeklinał, niech ten przeklętym będzie: a ktoby cię błogosławił, niech będzie błogosławieństwa pełen.
℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℞. Bogu niech będą dzięki.

R. Dajże Boże, z rosy niebieskiej, i z tłustości ziemskiej, obfitość: niech ci służą narodowie pokolenia:

** Bądź panem bracięj twojéj.*

Ÿ. A niech się pochylają przed tobą synowie matki twojéj.

R. Bądź panem bracięj twojéj.

Ÿ. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

R. Bądź panem bracięj twojéj.

L [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Onego czasu: Wziął Jezus Piotra i Jakuba, i Jana brata jego, i zaprowadził ich na górę wysoką na uboczu. I przemienił się przed nimi: i rozjaśniało oblicze Jego jako słońce, szaty zaś Jego stały się białe jako śnieg. I oto ukazali się im Mojżesz i Eliasza, rozmawiający z Nim. A odpowiadając Piotr rzekł do Jezusa: «Panie, dobrze nam tu być; jeżeli chcesz uczynimy tu trzy przybytki: Tobie jeden, Mojżeszowi jeden i Eliaszowi jeden». Gdy on to jeszcze mówił, oto obłok jasny okrył ich. I oto głos z obłoku mówiący: «Ten jest Syn mój miły, w którym upodobałem sobie: Jego słuchajcie». A słysząc to uczniowie padli na oblicze swoje i zlekli się bardzo. I przystąpił Jezus, dotknął ich i rzekł im: «Wstańcie, a nie lękajcie się». A podniósłszy oczy swe, nikogo nie widzieli, jeno samego Jezusa.

A gdy zstępowali z góry, przykazał im Jezus mówiąc: «Nikomui nie mówcie o widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie».

Po zakończeniu Ewangelii, celebrans uniósłszy nieco księgę całuje początek Ewangelii.

[REDACTED]

[REDACTED]

Wziął Jezus Piotra i Jakóba, i brata jego Jana, i wstąpiwszy z nimi na ustroniu na wysoką górę, ukazał im jasność swej chwały; bo chociaż pojmowali majestat Boga, w nim ukryty, to jednak nie znali mocy ciała, Boskość zakrywającego. I dlatego właściwie oraz znacząco przyrzekł, że niektórzy z otaczających go uczniów nie skosztują śmierci, dopóki nie zobaczą Syna Człowieczego, przychodzącego w królestwie swoim, to jest, w królewskiej jasności, którą tym trzem mężom chciał pokazać jako w szczególny sposób należącą do natury przyjętego człowieczeństwa. Albowiem oni, odziani jeszcze śmiertelnem ciałem, żadną miarą nie mogli oglądać i widzieć owej niewypowiedzianej i niedostępnej wizji jego Bóstwa, co jest zachowane dla czystych sercem w życiu wiekuistym.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Anioł rzekł do Jakóba:

* Puść mię; bo już wschodzi zorza. Odpowiedział: Nie puszcze cię, aż mi błogosławisz. I błogosławił mu na onemże miejscu.

℣. I powstał Jakób, a oto mąż biedził się z nim aż do zarania: który widząc, iż go nie mógł przemódz, rzekł mu.

Czytania posten Brewiarza Trydenckiego. Niedziela II Quadragesima. Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu –
Dominica II in Quadragesima. | 7

R. Pusc mię; bo już wschodzi zorza. Odpowiedział: Nie puszczę cię, aż mi błogosławisz. I błogosławił mu na onemże miejscu.

Bo gdy Ojciec mówił: „Ten jest Syn mój miły, w którymem sobie dobrze upodobał, jego słuchajcie”, czyż nie słyszano wyraźnie, „Ten jest Syn mój”, który ze mnie i ze mną ma istnienie bez czasu? — ponieważ ani Rodzic nie jest wcześniejszy od Zrodzonego, ani Zrodzony późniejszy od Rodzica. Ten jest Syn mój, którego nie oddziela odemnie Bóstwo, nie rozdziela władza, nie odróżnia wieczność. Ten jest Syn mój — nie przysposobiony, lecz własny; nie gdzieindziej stworzony, lecz ze mnie zrodzony; nie z innej natury uczyniony, równym mnie, lecz z mojej istoty zrodzony mnie równy.

Ź. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Widziałem Boga twarzą w twarz:

* A zbawiona jest dusza moja.

Ź. I powiedział mi: nie będziesz nazywany Jakób lecz Izrael będzie imię twoje.

R. A zbawiona jest dusza moja.

Ten jest Syn mój, przez którego wszystko się stało, a bez którego nic się nie stało, ponieważ wszystko, co czynię, on podobnie czyni; i cokolwiek

działał, nierozdzielnie i bez różnicy ze mną działa. Ten jest Syn mój, który równości, jaką ma ze mną, nie zdobył rabunkiem, nie posiadał przywłaszczeniem, lecz — pozostając w kształcie mej chwały, dla wykonania wspólnego zamiaru ratowania rodzaju ludzkiego — niezmiennie Bóstwo zniżył aż do postaci sługi. Tego więc, w którym dobrze sobie upodobałem, który nauczaniem mnie głosi, pokorą wywyższa, bez wahania słuchajcie; ponieważ on jest prawdą i życiem, on moją mocą i mądrością.

℣. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Gdy Jakub usłyszał, że Ezaw wyruszył mu naprzeciw, podzielił swoich synów i żony, mówiąc: Jeśli Ezaw uderzy na jeden obóz, drugi ocaleje.

* Wybaw mnie, Panie, któryś mi powiedział: * Rozmnożę potomstwo twoje jak gwiazdy na niebie i jak piasek morski, którego zliczyć nie można z powodu jego mnóstwa.

℣. Panie, któryś mi rzekł: Wróć do twego kraju rodzinnego; Panie, który dbasz o mnie od młodości mojej.

℟. Wybaw mnie, Panie, któryś mi powiedział:

℣. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

℟. Rozmnożę potomstwo twoje jak gwiazdy na niebie i jak piasek morski, którego zliczyć nie można z powodu jego mnóstwa.

℣. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.

Czytania posten Brewiarza Trydenckiego. Niedziela II Quadragesima. Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu –
Dominica II in Quadragesima. | 9

R. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Boże, który widzisz niemoc naszą strzeż nas wewnątrz i zewnątrz, aby ciało nasze ochronione było od wszelkich przeciwności, a dusza oczyszczona z wszelkich złych myśli.

Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna: który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

R. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Czytania posten Brewiarza Trydenckiego. Niedziela II Quadragesima. Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu –
Dominica II in Quadragesima. | 10

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!